

dox intézményének — bár új és ragyogó konstrukcióval (512. §.) tervezett — bekodifikálása, az ugyanakkor fenn tartott bejegyzési elv (539. §.) mellé. Reménytelen kísérlet lenne befolyást engedni a szerkesztés mikéntjére a laikusok azon kíváncalmának, hogy számukra is érthetővé, sőt kezelhetővé tétessék a törvény. A mai jognak legnagyobb részét fel kellene áldozni, hogy a megmaradó részt a jogi studiumot nélkülöző közönség talán megérthesse. Érdemileg rámutatott az előadó arra, hogy bár senki sem vár a magánjogi kodifikációtól erős szociálpolitikai hangsúlyokat, mégis aggályos, ha a társadalomnak politikája (pl. földreform, biztosítás) teljesen a magánjogon kívülre szorul, sőt a magánjogban még ellentétes tendenciák rudimentumai maradnak fenn. Pl. általában a vagyonok disperziójára, új kisbirtokosréteg fejlesztésére törekszik az állam, amivel ellentétesnek látszik, hogy ugyanakkor az ági öröklés a régi vagyonok összetartása irányában hasson. Általában a javaslat az örökjogban, házassági vagyonjogban, a kiskorúság korhatárában s tartalmában és sok más ponton nem korszerű; a dolgozó nő tömeges megjelenésére és az életviszonyok egyéb átalakulásaira nincs kellő figyelemmel; a természetes gyermek jogállását inkább nehezíti, — egyszóval érdemben éppúgy, mint jogintézményi technikájában túlzottan konzervatív. Kiemelte előadó, hogy ennek természetesen nem a kitűnő kodifikátorokban, hanem az 1920-as évek elején felállított miniszteri direktívákban rejlik az oka. Kíváncos, hogy a törvényerőreemelés előtt ne csak a részleteket csiszolják még át, hanem egy, az elvi alapokig elmélyedő általános revízió is helyet fogjon.

Szladits Károly, mint első hozzászóló helyénvalónak tartja, hogy a részleteket tökéletesítő, nagyérdemű jogászegyleti debatta mellett az elvi kérdések is megbeszélés tárgyává tétessenek, a mai előadás módjára. Elismeri, hogy bár a kódextól e téren javulás várható, a mainál lényegesen nagyobbfokú jogbiztonságot elérni a modern magánjog életében lehetetlen. A kódex jogászai precizitásáról lemondani szerinte sem lenne kívánatos. Anélkül, hogy az érintett társadalompolitikai kérdések érdemébe akarna bocsátkozni, utal arra, hogy az előadó egyik-másik kíváncalmát Meszlény Arthur már 1901-ben felvetette Magánjogpolitikai Tanulmányaiban. *Beck Salamon* és *Gál Dezső* hozzászólásai után *Meszlény Artur* mondotta az elnöki zárszót.

Az Ügyvédek Reformszövetsége havonként tartott vacsoráin a kollegiális és baráti együtérzés meleg hangulatában

kerülnek mindenkor megvitatásra az ügyvédség aktuális problémái. Április hó 30-án a 150 terítékű banqueton dr. Szalay Zoltán üdvözlő szavai után, dr. Varannai István a Reformszövetség elnöke ünnepi beszédében a törvénykezés egyszerűsítéséről szóló javaslat visszásságairól és a Szövetségnek a kari fiatalság körében végzett eredményes munkásságáról emlékezett meg, dr. Huppert Leó, dr. Nyáry Miklós és dr. Groák László felszólalásait követően dr. Kramer Emil az ügyvédi csoportok kari missziójáról és együttműködésük szükségességéről beszélt. Dr. Beck Salamon szellemes felköszöntője után a társaság emelkedett hangulatban a késő éjszakai órákig maradt együtt.